

Stk. 1, 1. Pkt., svarer til den nugældende Bestemmelse. Naar der hertil knyttes Regelen i 2. Pkt. om, at Rigspolitichefen kan give nærmere Bestemmelser med Hensyn til den almindelige Tilrettelæggelse af det Politiet paahvilende Arbejde i Politikredsene, saa tilsigtes det ikke hermed at gøre nogen egentlig Indskrænkning i Princippet om de lokale Politichefers Selvstændighed, men den foreslaaede Regel skønnes at udgøre en naturlig Følge af den Overledelse af Politiet, som er tillagt Rigspolitichefen.

Reglerne i Stk. 2 og 3 er nye. Om det Samarbejde mellem Politikredsene, der nødvendigvis maa finde Sted i saadanne Tilfælde, haves der i nugældende Ret ingen nærmere Forskrifter, men Samarbejdet har hidtil i det væsentlige beroet paa Aftaler mellem Politimestrene i de enkelte Tilfælde, hvor der viste sig Trang til et Samarbejde. Under den senere Tids Udvikling har det imidlertid vist sig, at den nuværende Tilstand ikke er tilfredsstillende, og at der tiltrænges visse Forskrifter, som sikrer, at en Samvirken finder Sted i alle de Tilfælde, hvor der er nogen Trang dertil. Hertil og til at sikre, at saadanne Sager behandles paa den mest hensigtsmæssige Maade, sigter de foreslaaede nye Bestemmelser. Særlig har man anset det for paakrævet, at Rigspolitichefen ved Hensyn til Sager, der er af Interesse udover den enkelte Politikreds' Omraade og Sager angaaende alvorlige Forbrydelser, bliver det Organ, som drager Omsorg for, at der sættes ind paa den hurtigste og mest effektive Maade for derved at undgaa, at en Forbrydelse mulig sinkes i sin Opklaring eller eventuelt ikke opklares, fordi det nødvendige Samarbejde ikke har fundet Sted straks.

Stk. 4 svarer til den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 118, Stk. 1, 2. Pkt., med de af nærværende Forslag nødvendiggjorte formelle Ændringer.

Til § 115.

Paragraffen er med nogle faa mindre væsentlige Ændringer, der er en Følge af den foreslaaede Nyordning af Politiet, enslydende med den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 118, Stk. 2.

Til § 116.

Idet der med Hensyn til de almindelige økonomiske Konsekvenser, som den

foreslaaede Nyordning vil medføre, skal henvises til Bemærkningerne i Indledningen, skal man, for saa vidt angaar Udgifterne ved Statens Overtagelse af de kommunale Polititjenestemænds Lønninger og Politiets Udrustning m. v., særlig bemærke: For Københavns Vedkommende drejer det sig dels om selve Politistyrken, der omfatter 1 157 Mand af alle Grader, og dels om Københavns Politis Kontorpersonale, hvis Lønning ogsaa skal overtages af Staten, jfr. Forslaget til Lov om Ændring i Tjenestemandslovens § 319. Dette bestaar af 2 Kontorchefer, 2 Ekspeditionsskretærer, 4 Fuldmægtige, hvoriblandt en Inventarieskriver, jfr. Tjenestemandsløvforslaget § 303, 2 Overassistenter, 2 Sekretærer, 11 Assisterter og 1 Underassistent foruden forskelligt Kontorpersonale. Den aarlige Lønning til Københavns Politistyrke andrager ca. 5 550 000 Kr. Lønningen til Kontorpersonalet beløber sig til ca. 250 000 Kr. Hertil kommer, at Københavns Kommunalbestyrelse i Princippet har tiltraadt, at 8de Politikreds i København deles. Hvis dette sker, bliver det nødvendigt at ansætte endnu 1 Politikommissær, 1 Politiaffistent, 4 Overbetjente, 1 Inspektionsbetjent, 3 Chauffører og 1 Medhjælper, hvilket vil betyde en yderligere aarlig Udgift af ca. 50 000 Kr. De samlede Udgifter ved Lønninger til Københavns Politi vil saaledes komme til at andrage i alt ca. 5 850 000 Kr.

Udgifterne til Lønninger af de kommunale Politikorps Landet over, i alt 1 165 Mand, vil andrage et Beløb stort ca. 5 300 000 Kr. Hertil kommer Lønning til Reservebetjente, Natbetjente, Natvægttere og noget Kontorpersonale. Disse Lønninger beløber sig for Tiden i alt til ca. 200 000 Kr. aarlig. Lønninger uden for København vil altsaa andrage ca. 5 500 000 Kr. De sammenlagte Lønningsudgifter ved Overtagelsen af alle de kommunale Politikorps Landet over vil altsaa blive noget over 11 Mill. Kr. aarlig.

Udgiften til Uniformer til disse ca. 2 300 Mand vil næppe blive mindre end ca. 500 000 Kr. aarlig. Muligt vil Beløbet i Overgangstiden blive større, idet de kommunale Betjente mange Steder har en Uniformsgodtgørelse, der er større, end Udgiften ved de paagældendes Forsyning med Uniformer vilde være, saafremt Staten leverede Uniformerne.

Størrelsen af Udgiften til Politiets Udrustning er vanskelig at bestemme. Der henvises herom til det i Indledningen anførte.